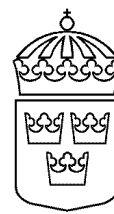

Riksdagens protokoll 1998/99:73

Tisdagen den 23 mars

Kl. 14.00 – 14.33

Protokoll
1998/99:73

1 § Justering av protokoll

Justerades protokollen för den 16 och 17 mars.

2 § Meddelande om frågestund

Andre vice talmannen meddelade att vid frågestunden *torsdagen den 25 mars kl 14.00* skulle följande statsråd närvara:

Justitieminister Laila Freivalds, statsrådet Pierre Schori, kulturminister Marita Ulvskog, statsrådet Mona Sahlin, statsrådet Maj-Inger Klingvall, statsrådet Ulrica Messing, miljöminister Kjell Larsson och statsrådet Lars-Erik Lövdén.

3 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 1998/99:207

Till riksdagen

Interpellation 1998/99:207 av Kent Olsson (m) om villkoren för företagande.

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 13 april 1999.

Skälet till dröjsmålet är att det varit svårt att finna en tid som passar interpellanten.

Stockholm den 18 mars 1999

Näringsdepartementet

Enligt uppdrag

C H Fallén

Expeditionschef

Interpellation 1998/99:208

Till riksdagen

Interpellation 1998/99:208 av Sten Andersson (m) om stöd till varvsnationer.

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 13 april 1999.

Skälet till dröjsmålet är att det varit svårt att finna en tid som passar interpellanten.

Stockholm den 18 mars 1999

Näringsdepartementet

Enligt uppdrag

C H Fallenius

Expeditionschef

Interpellation 1998/99:174

Till riksdagen

Interpellation 1998/99:174 av Roy Hansson om information om utländska spel och lotterier.

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 23 mars 1999.

Skälet till dröjsmålet är arbetsanhopning.

Stockholm den 18 mars 1999

Britta Lejon

Interpellation 1998/99:214

Till riksdagen

Interpellation 1998/99:214 av Ingegerd Saarinen (mp) om dammbygge i Colombia.

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 27 april 1999.

Skälet till dröjsmålet är bl.a. utlandsresa samt plenifria veckor i riksdagen.

Stockholm den 19 mars 1999

Leif Pagrotsky

*Svar på
interpellationer*

4 § Svar på interpellation 1998/99:150 om polisresurserna i Stockholms län

Anf. 1 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s):

Fru talman! Helena Bargholtz har frågat vilka insatser jag är beredd att göra för att tillförsäkra Stockholmsregionen polisresurser i proportion till brottsligheten.

Inledningsvis vill jag påminna om att det är Rikspolisstyrelsen som ansvarar för fördelningen av de resurser som riksdagen och regeringen beslutat att tilldela polisväsendet.

I samband med att polisen började få ramanslag i början av 1990-talet infördes den s.k. fördelningsmodellen. År 1996 beslutade Rikspolisstyrelsen att modellen skulle frysas och principerna för fördelning av medel ses över. Detta har inneburit att modellen successivt fått allt mindre betydelse.

I stället för Rikspolisstyrelsen varje år med ledningen för varje polismyndighet dels en budgetdialog om medelsramarna för de tre kommande åren, dels en resultatdialog om verksamheten under föregående år. Dialogerna har blivit ett allt viktigare instrument när det gäller att fördela resurserna på ett sätt som säkerställer en rationell polisverksamhet i hela landet. Numera får också Rikspolisstyrelsen meddela föreskrifter om hur de medel skall användas som polismyndigheterna har fått för att säkerställa att polisverksamheten inriktas på de mål som statsmakterna angett.

Av polisväsendets regleringsbrev för budgetåret 1999 framgår att Rikspolisstyrelsen skall ta hänsyn till myndigheternas arbetsbelastning och medborgarnas behov vid fördelningen av medel mellan polismyndigheterna.

En viktig utgångspunkt för en diskussion om förstärkningar eller omfördelningar av resurser måste vara att först fastställa hur de befintliga används.

Polisväsendet genomgår för närvarande en omfattande modernisering. Dessutom arbetar polisen med att rationalisera sin verksamhet. Syftet är att så långt som möjligt undanröja de hinder för ett effektivt resursutnyttjande som bl.a. Riksrevisionsverket påtalat. Rikspolisstyrelsen har redovisat de åtgärder som vidtagits och uppger att det fortfarande finns betydande möjligheter till rationaliseringar. Regeringen delar den bedömningen. Polisen måste därför fortsätta att med kraft driva detta arbete. Rationaliseringsåtgärderna är nödvändiga för att vi skall få ett polisväsende som kan svara mot dagens och framtidens krav på hög effektivitet och kvalitet. Åtgärderna medför att resurser frigörs som kan sättas in i kampen mot vardagsbrottsligheten och för de prioriterade områdena. Riksrevisionsverket har fått i uppdrag att göra en slutgranskning av rationaliseringen inom polisväsendet. Uppdraget skall redovisas till regeringen senast den 1 december i år.

I dag har polisen bättre kontroll över sin ekonomi än vad som var fallet för ett antal år sedan. Regeringen har därför bedömt att det är möjligt att öka anslaget till polisen för att stödja det fortsatta rationaliseringsarbetet. I årets budgetproposition avsattes ytterligare 905 miljoner kronor för perioden 1999–2001. Till en del skall de nya medlen användas till förstärkning av de personella resurserna.

Jag instämmer i att det finns problem som är särskilt förknippade med koncentrationen av befolkning, näringsliv och särskilda evenemang till storstäderna. Detta påverkar givetvis arten och omfattningen av såväl brottslighet som ordningsstörningar. Av de medel som tillförts skall därför en betydande del tillfalla polismyndigheterna i storstadsregionerna. Dessutom skall vid fördelningen 200 miljoner kronor engångsvis avsättas som en särskild förstärkning i de mest belastade storstadsområdena.

Anf. 2 HELENA BARGHOLTZ (fp):

Fru talman! Jag får tacka justitieministern för svaret på min interpellation.

Ett demokratiskt samhälles främsta uppgift är ju att kunna säkerställa rättssäkerheten och göra hela samhället tillgängligt för alla medborgare. Det är självklart att vi som politiker måste uppfylla vårt ansvar mot medborgarna.

I den strategiska beskrivning som redovisas i verksamhetsplanen för Stockholms polisstyrelse beträffande den kommande brottsutvecklingen framgår det väldigt klart att brottsutvecklingen kommer att uppvisa en fortsatt ökning i Stockholms län. Inte minst våld mot kvinnor ökar kraftigt, och mörkertalet är troligen stort.

Samtidigt som brotten ökar måste polismyndigheten dra ned sina resurser. Ministern nämner att Rikspolisstyrelsen skall ta hänsyn till polismyndigheternas arbetsbelastning och medborgarnas behov vid fördelning av medlen mellan polismyndigheterna. Men de resurser som anslagits till Stockholms län har inte räckt. Redan i polismyndighetens budget för innevarande år budgeterades enligt uppgifter som jag har fått ett beräknat underskott på drygt 76 miljoner kronor, trots det extra tillskott på 200 miljoner kronor som engångsvis har avsatts för en särskild förstärkning i de mest belastade storstadsområdena, dit ju Stockholm onekligen hör. Men för att klara det här underskottet måste Stockholmspolisen minskas med 188 poliser och 96 civilanställda. Drar man inte ned antalet poliser och civilanställda ännu mer uppstår ett ännu större budgetunderskott eftersom man i dag inte har balans i budgeten.

Det är inte alltid pengar som löser alla de problem som polisen dras med, men har man både ett eftersläpande underskott och trots fortsatta nedskärningar en underbalanserad budget föreligger ett strukturellt underskott.

Statsrådet talar i sitt svar om att det finns betydande möjligheter till rationaliseringar. Jag vill därför fråga om rationaliseringspotentialen bedöms vara av den karaktären att man ändå klarar något sådant som hände nyligen, nämligen att hundra poliser hastigt under flera dagar drogs undan från reguljär verksamhet för att göra specialbevakningar. Det var det som hände när PKK-ledaren Öcalan greps. Då utbröt ju också oroligheter här i Stockholm. Och vi får nog räkna med att liknande incidenter kommer att inträffa ofta. Det här skapar otrygghet hos medborgarna.

Det är också väldigt hårt och påfrestande att vara polis i ett storstadsområde som Stockholm med den ökade, hårdare och ofta drogpåverkade brottsligheten. Det här märks också på sjukskrivningarna bland poliser, som har ökat.

Rätten för oss alla som invånare att känna vardagstrygghet, att inte behöva vara orolig för att jag själv eller mina anhöriga skall utsättas för brott, är central för oss alla. Men i dag oroas alltför många av vad de ser och hör om brottsligheten. Jag vill därför fråga justitieministern om ministern anser att invånarna i Stockholmsområdet kan känna en riktig vardagstrygghet. Kommer polisens resurser att räcka till för detta i framtiden?

Jag är mycket orolig för att detta inte kommer att bli fallet. Om man kommer fram till att man inte med nuvarande resurser kan uppfylla alla de åtaganden som i dag läggs på polismyndigheten måste polisledningen få i uppdrag att komma med förslag på uppgifter som inte längre behöver skötas av polisen.

Anf. 3 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s):

Fru talman! Inledningsvis vill jag understryka att den senaste statistiken visar att brottsligheten har minskat i Stockholmsområdet under 1997

och 1998. Tidigare fanns det en ökning. Men under de senaste två åren har det alltså skett en minskning som faktiskt motsvarar 2 %.

Jag tycker inte att vi skall vara säkra på att det sker en minskning. Den minskningen kan nog endast uppkomma som ett resultat av ett mera intensivt och mångfasetterat brottsförebyggande arbete. Och ett sådant sker ju i viss utsträckning i Stockholm, men det finns fortfarande mycket kvar att göra bl.a. när det gäller att använda Stockholmspolisens kunskap om brottsligheten i Stockholmsområdet till att förhindra brottsligheten.

Det finns alltså mycket kvar att göra när det gäller att öka effektiviteten och bekämpa brottsligheten. Det handlar om att rationalisera själva verksamheten men framför allt om att utveckla arbetsmetoderna, så att man faktiskt använder polisen, dess resurser och dess kunskap till att motarbeta brottsligheten. Och det finns, som sagt, mycket kvar att göra.

Närpolisorganisationen har ännu inte satt sig i Stockholmsområdet. Det problemorienterade arbetssättet bedrivs på många håll på ett mycket bra och framgångsrikt sätt, men långt ifrån överallt. När det arbetet har utvecklats och blivit betydligt effektivare kan också medborgarna i Stockholmsområdet känna en större trygghet och tilltro till myndigheternas möjlighet att bekämpa brottslighet.

När det gäller Stockholmspolisens resurser vill jag säga att Stockholmspolisen för närvarande har ett visst överskott, men det finns en underliggande skuld att hantera. Däremot kan Helena Bargholtz faktiskt inte veta hur de 200 miljonerna skall fördelas, eftersom det ännu inte är beslutat.

Anf. 4 HELENA BARGHOLTZ (fp):

Fru talman! Jag har fått lite andra uppgifter när jag har tittat i verksamhetsplanen för polisstyrelsen när det gäller huruvida brottsligheten stiger eller sjunker. Jag håller med om att det kanske inte är det som är det relevanta. Det relevanta i min frågeställning var om Stockholmsområdet får en tillräckligt stor andel av de resurser som avsätts för polisens verksamhet när det gäller de mycket speciella förhållanden som råder i Stockholm.

Jag tänker på de stora evenemang som finns i Stockholm. Vi har ju olika idrottsevenemang av olika slag. Demonstrationer äger ofta rum. Och det finns ett antal ambassader som också måste ha speciell bevakning.

Jag har fått höra från flera håll att man, när det är stora evenemang, måste koncentrera polisens resurser på ett sådant sätt att det tar bort möjligheten att sköta den reguljära bevakningen ute på gator och torg. Många med mig oroar sig för hur man skall kunna klara det här. Kan man tänka sig andra lösningar? Jag funderar på om man t.ex. skulle kunna tänka sig att involvera hemvärnet som ett komplement till polisen när det är stora evenemang på gång som gör att polisens vanliga resurser blir hårt ansträngda.

Jag vill gärna höra justitieministerns synpunkter på vad det finns för nytänkande när det gäller att öka tryggheten på gator och torg.

Anf. 5 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s):

Fru talman! När Rikspolisstyrelsen diskuterar fördelningen av resurserna med företrädare för de olika polismyndigheterna är givetvis en

Prot. 1998/99:73
23 mars

Svar på
interpellationer

utgångspunkt att man skall se till de särskilda behov som storstäderna rent allmänt har och som Stockholm särskilt har, såsom huvudstad. Det finns alltså med i själva bedömningsunderlaget.

Sedan finns det givetvis oförutsedda händelser som är svåra att planera för. Då finns det naturligtvis en flexibilitet inom polismyndigheterna. Stockholmspolisen skall ju inte ensam kunna klara särskilda händelser som kräver extrainsatser som man inte har räknat med. Då finns det möjlighet att få hjälp från andra polismyndigheter.

Det pågår också ett arbete inom Stockholmspolisen med att överväga på vilket sätt man skulle kunna mildra arbetsbördan för polisen med utgångspunkt från att den särskilda resurs som polisen utgör skall användas för specifikt polisiärt arbete och inte för sådant som andra lika gärna kan sköta.

Jag kan nämna ett sådant försök. Sedan ett par år pågår en verksamhet där man försöker använda parkeringsvakter i stället för poliser för att bevaka tunga, långa och breda transporter. Vi kommer att ha anledning att ta ställning till om detta är ett system som bör permanentas. Det kräver i så fall vissa lagändringar.

I övrigt har polismyndigheten i Stockholm gjort en genomgång av andra arbetsuppgifter som man skulle kunna tänka sig att andra likaväl skulle kunna sköta. Och jag tror att det är viktigt att se om vi inte ibland missbrukar den värdefulla resurs som polisen utgör. Det är viktigt att se till att vi använder den för polisiära uppgifter och inte för sådant som lika gärna kan skötas av andra.

Jag är övertygad om att det kommer en lång rad förslag från Stockholms polismyndigheter vad gäller förändring av arbetets omfattning.

Anf. 6 HELENA BARGHOLTZ (fp):

Fru talman! Det gläder mig att justitieministern är intresserad av nya idéer. Då kan jag hänvisa till den rapport som Folkpartiet kom med före valet, där vi just pekade på behovet av att renodla polisens arbetsuppgifter.

De nedskärningar som nu har ägt rum och som har drabbat den civilanställda delen av polismyndigheten har ju också gjort att många poliser får göra sådant som de inte har utbildning och kvalifikationer för. Det är det som har visat sig så olyckligt när man har gjort de här kraftiga neddragningarna av de civilanställda poliserna. Poliserna får sitta och skriva sådant som inte motsvarar deras riktiga kompetens.

Jag hänvisar, som sagt, justitieministern till vår rapport från i somras. Vi har flera olika förslag på vilka icke-polisiära uppgifter man kan dra undan från polisen, t.ex. när det gäller att utfärda pass och sådant.

Jag är naturligtvis orolig också för den ökade sjukskrivningen. Det framgår ju av polismyndighetens verksamhetsberättelse att sjukskrivningarna ökar. Det är också ett tecken på att poliserna är alltför hårt ansträngda med sina nuvarande arbetsuppgifter.

Anf. 7 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s):

Fru talman! Jag har med glädje noterat den rapport som Folkpartiet har skrivit. Och jag har kunnat konstatera att den bygger på de tankgångar som vi hade redan i slutet av 1980-talet när det gäller att renodla rättsväsendets verksamhet över huvud taget. Det gäller naturligtvis i allra

högsta grad polisen. Det är också bakgrunden till att bl.a. Stockholms polismyndighet arbetar med att se över i vilken utsträckning man skulle kunna avlasta polisen en del arbetsuppgifter.

Det är ibland motiverat med uppsägning av civilanställda utifrån rationaliseringssynpunkter. Det framgår inte minst av Riksrevisionsverkets rapport att det finns mycket kvar att göra när det gäller polisens sätt att utföra sitt arbete. Det handlar bl.a. om att utnyttja modern teknik på ett sätt som man ännu inte gör men som är målsättningen. Det är alltså naturligt att civilanställda försvinner från den polisiära verksamheten, precis som från många andra verksamheter i vårt samhälle. Men det är inget tvivel om att de besparingskrav som har ålagts polisen – det största kom ju 1992 – har lett till en del uppsägningar som icke kan motiveras ur rationaliseringssynpunkt och som har inneburit nackdelar för polisen.

De nya medel som tillförs polisen skall – det har ju riksdagen och regeringen uttalat – därför kunna användas för att anställa särskild personal som kan utföra arbetsuppgifter som inte bör utföras av poliser.

När det gäller polisens arbetsbelastning vill jag understryka att det är en komplex fråga som måste ses från många olika håll. Jag har också noterat den utredning som länsstyrelsen har låtit göra och som visar att polisens arbetstid är sådan att den inte motsvarar medborgarnas krav. En översyn över hur arbetstiden förläggs kan ha betydelse när det gäller att få ett effektivare arbete men kan också innebära att personalen blir mindre sliten på grund av alltför mycket oplanerad övertid.

Överläggningen var härmed avslutad.

Meddelande om interpellationerna 1998/99:170, 103, 129, 161, 166 och 183

Andre vice talmannen meddelade att svaren på interpellationerna 1998/99:170, 103, 129, 161, 166 och 183 inställdes på grund av sjukdom.

5 § Svar på interpellation 1998/99:174 om information om utländska spel och lotterier

Anf. 8 Statsrådet BRITTA LEJON (s):

Fru talman! Roy Hansson har frågat justitieministern om hon avser att vidta några åtgärder så att, som han uttrycker det, dagstidningar får eller vågar publicera odds från utländska spelbolag. Han har vidare frågat om justitieministern avser att vidta några åtgärder för att klarlägga om det har någon betydelse tryckfrihetsrättsligt hur, när och var sådan information publiceras.

Roy Hansson framställde nyligen en interpellation till justitieministern i samma ämne. Bakgrunden till frågan är den ändring av lotterilagen som trädde i kraft vid årsskiftet och som innebär att det i vissa fall är straffbart att främja deltagande i utländska lotterier. Roy Hansson framhöll att svenska medier genom kriminaliseringen är förhindrade att publicera t.ex. de vadhållningsodds som erbjuds av utländska spelbolag. Ef-

Prot. 1998/99:73
23 mars

*Svar på
interpellationer*

tersom det inom regeringen är finansministern som ansvarar för lagstiftningen om lotterier besvarades interpellationen av honom. Roy Hansson beklagade att inte justitieministern kom till riksdagen och redogjorde för de tryckfrihetsrättsliga konsekvenserna av ändringen i lotterilagen.

Arbetet inom Justitiedepartementet är så fördelat att det är jag som ansvarar för den tryckfrihetsrättsliga lagstiftningen. Jag hoppas att Roy Hansson därför kan godta att han för andra gången på kort tid får svar av ett annat statsråd än det som han har framställt interpellationen till.

Jag delar till fullo den uppfattning finansministern gav uttryck för i sitt svar på den tidigare interpellationen. Hela regeringen står bakom propositionen om ändring i lotterilagen. Även om propositionen utarbetades på Finansdepartementet föregicks den självfallet av sedvanligt samråd med övriga berörda departement. De tryckfrihetsrättsliga spörsmål som Roy Hansson tar upp har således beretts i vederbörlig ordning i samband med utformningen av lagförslaget.

Varken jag eller något annat statsråd kan som svar på en interpellation göra några närmare uttalanden om hur en av riksdagen beslutad lag skall tillämpas. Detta vet säkert Roy Hansson. Det är nu, precis som finansministern redan har framhållit, en uppgift för domstolar och andra rättstillämpare att självständigt tolka och tillämpa lotterilagen i sin nya lydelse.

Det är naturligtvis alltid så att nya förhållanden kan göra det befogat att överväga den närmare utformningen av olika bestämmelser. De frågor som Roy Hansson har tagit upp i sin interpellation beaktades emellertid redan vid tillkomsten av ändringen i lotterilagen. Några åtgärder av det efterfrågade slaget är därför inte aktuella för närvarande.

Anf. 9 ROY HANSSON (m):

Fru talman! Jag vill tacka statsrådet Britta Lejon för svaret. Jag har tidigare, vilket framgår av interpellationssvaret, framställt en interpellation i detta ärende som då av någon anledning överlämnades till finansministern – detta sannolikt efter ett visst huvudbry i Regeringskansliet, eftersom jag fick ett antal bud om när och av vilken minister som interpellationen skulle besvaras.

Nu blev det finansministern, och han svarade på speltekniska frågor. Om dessa var vi i stort sett överens. Det var bara det att min interpellation inte handlade om sådana frågor. Med anledning därav och på finansministerns uppmaning har jag nu återkommit i detta ärende, ett ärende som jag anser vara viktigt.

Fru talman! När debatten fördes före jul här i kammaren och frågan behandlades i kulturutskottet framförde jag en farhåga om att yttrandefriheten skulle begränsas. Detta gjorde jag med stöd av remissvar från bl.a. Tidningsutgivareföreningen.

När jag sedan kom hem till Gotland och talade med en person på en av tidningarna där framkom det att de hade fått rekommendationen att inte publicera odds och resultat. Jag har senare från andra tidningar, bl.a. här i Stockholm, fått samma besked. Detta kan inte vara rätt eller bra.

Jag tog i min tidigare interpellation upp det stora travloppet Prix d'Amérique i Paris som exempel dels för att det då var aktuellt, dels för att det är ett evenemang som röner stort intresse i Sverige.

Tidigare år har tidningarnas spelbilagor följt odds och förutsättningar vid detta lopp. Inför det här året fanns ingenting om vilka odds som gällde vid banan.

Jag har fått information om att denna begränsning beror på den lagstiftning som gäller från årsskiftet. Det kan inte vara rimligt i vår öppna tid att tidningar och övriga medier inte skall kunna publicera det som intresserar tidningsläsarna.

Jag har vidare från en av de största tidningarna här i Stockholm fått reda på att tidningen känner sig förhindrad att införa en annons med spelinformation. Kan detta verkligen vara rätt?

Mina interpellationer handlar om rätt för en tidning att själv avgöra och bedöma innehållet i tidningen, vilket faktiskt berör något av det som vi skall slå vakt om, nämligen rätten för tidningar och andra medier att fritt publicera vad som bedöms som intressant efter journalistiska grunder. Vi politiker skall vara aktsamma med regler på detta område – ja, t.o.m. mycket aktsamma.

Enligt min mening kan publicering av odds vid ett travlopp i Paris aldrig föranleda ett ingripande i tidningars rätt att självständigt bedöma vad som skall stå i tidningen.

Fru talman! Jag hade hoppats att få till svar att statsrådet planerade åtgärder för att klarlägga

- om en vanlig svensk dagstidning kan eller inte kan i sin spelbilaga eller på annan plats publicera odds från utländska spelbolag,
- om det är någon skillnad om det sker självständigt eller som jämförelse med ett svenskt spelbolag,
- om det är någon skillnad om publicering sker före eller efter sporthändelsen,
- om det för tydlighetens skull går att fastslå ifall det finns någon skillnad om publiceringen sker i annons eller i redaktionell text.

Fru talman! Nu hänvisas till en prövning i domstol. Jag tror inte att våra ansvarsfulla tidningsutgivare har någon önskan att vara föremål för rättslig prövning.

När nu farhågan för att det skulle bli begränsningar i tidningars publiceringsfrihet har slagit in beklagar jag att statsrådet inte är beredd att överväga om inte gällande regler bör överses.

Fru talman! Med de nya reglerna för publiceringsbegränsningarna har Sverige blivit tystare och kommer tydligen så att förbli.

Anf. 10 Statsrådet BRITTA LEJON (s):

Fru talman! Tyvärr kommer jag inte att kunna ge Roy Hansson det besked som han vill ha här i kammaren i dag. Men diskussionen gör ändå att jag skulle vilja erinra om vad Lagrådet yttrade i samband med att förslaget översändes till Lagrådet. Lagrådet har då främst att bedöma den nya lagstiftningens förhållande till yttrandefriheten och till EG-rätten. Jag vill gärna citera några rader ur Lagrådets yttrande när det gäller yttrandefriheten. Lagrådet skrev så här:

”Vad först angår yttrandefriheten har s.k. lotterimeddelanden redan före den nu gällande tryckfrihetsförordningen undantagits från tryckfri-

heten och har på grund av uttalanden i förarbetena till nämnda förordning ansetts utgöra en egen grupp av gärningar som är undantagna från förordningens tillämpningsområde.”

Lagrådet fortsätter sin argumentation och avslutar det hela med: ”1961 års avgöranden får fortfarande anses vara vägledande, och detta förslag” – alltså förslaget om en ny lotterilag – ”föranleder inte heller någon erinran av Lagrådet på dessa punkter”.

Jag tycker att det kan vara viktigt att hålla detta i minnet när vi diskuterar tryckfrihet i det här sammanhanget.

Anf. 11 ROY HANSSON (m):

Fru talman! Statsrådet tar upp Lagrådets remiss. Det är något märkligt, eftersom Lagrådets remiss i det här ärendet var väldigt negativ till lagförslaget. Man t.o.m. avstyrkte det, eftersom det innebar begränsningar, dock inte på tryckfrihetsområdet – där har statsrådet citerat korrekt. På tryckfrihetsområdet hade man inget att erinra, men Lagrådet var tveksamt till principen att man över huvud taget skulle införa denna lagstiftning. Jag tycker att det är märkligt att regeringen då fortsatte trots det massiva remissavstyrkande som Lagrådet gjorde. Men när det gäller tryckfriheten har statsrådet citerat korrekt.

Det jag hängde upp mig på var att också Tidningsutgivareföreningen avstyrkte det hela just på tryckfrihetsgrunder. Det har bevisligen blivit tystare i Sverige, därför att det inte längre finns några tidningar som publicerar detta.

För någon vecka sedan, när jag förberedde det här inlägget, gick jag in på Internet och knappade in mig på ett bolag som jag i dag inte kommer ihåg namnet på. Det var fullt möjligt för mig att här i Riksdagshuset spela genom detta bolag. Då undrar jag vem i så fall som hade främjat min möjlighet att spela. Nu gjorde jag det inte, eftersom jag normalt sett inte spelar, men möjligheten finns och då kan också de som har tillgång till Internet göra det. De som normalt sett har spelat tidigare, men som inte har tillgång till Internet, har ingen möjlighet att spela, eftersom tidningarna inte har rätt att publicera odds i utländska spelbolag. Jag tycker att det är illa.

Det är synd att statsrådet inte är beredd att se över det här och göra så att tidningarna, i likhet med tidigare, kan publicera det som onekligen intresserar många. Många tidningsredaktioner är bekymrade över att de har den här begränsningen.

Som jag sade i mitt inlägg tidigare tror jag inte att några ansvariga utgivare vill vara i domstolarna för att få den här saken prövad. Jag beklagar att statsrådet inte är beredd att ompröva och förtydliga det här beslutet, så att vi får ett mindre tyst Sverige.

Anf. 12 Statsrådet BRITTA LEJON (s):

Fru talman! Roy Hansson känner säkert till förhållandena mer än vad jag gör när det gäller tidningsredaktionernas oro över den här frågan. Jag har ännu inte blivit uppmärksamrad på att det skulle vara ett stort problem, men det är möjligt att det är det. Jag skall träffa tidningsutgivarna senare i vår, och jag tror att de tänker ta upp ett antal olika frågor med mig – kanske är det här en sådan fråga.

Jag är, liksom Roy Hansson, övertygad om att tidningsredaktioner och ansvariga utgivare inte alls vill stå i domstol och försvara sitt handlande, men jag är också övertygad om att den här lagstiftningen i mycket liknar den lagstiftning vi hade före 1995.

Om man skall prata om ett tystare Sverige finns det kanske frågor som är värre än den här. Jag kan i alla fall försäkra Roy Hansson att jag tänker följa den kommande händelseutvecklingen på det här området, och då får vi se om det finns anledning att återkomma. För närvarande finns det ingen anledning.

Anf. 13 ROY HANSSON (m):

Fru talman! Det sista inlägget bekymrar mig något. Om det finns frågor som är värre än den här undrar jag varför statsrådet inte redan har förändrat det som är ett förhinder. Det borde vara den första åtgärd som man ägnar sig åt.

Jag noterar ändå en liten öppning hos statsrådet, att man skall ta upp en diskussion med tidningarna om de här frågorna. Kanhända det kommer en öppning, och det vore välkommet. Det sämsta som kunde hända var om det kom politiska beslut som begränsar redaktionernas rätt att i tidningarna införa det som deras läsare bedömer vara intressant. Det är galet att det finns restriktioner som gör att tidningar inte kan ta in en annons med information. Det borde vara tillåtet i vårt öppna samhälle.

Överläggningen var härmed avslutad.

6 § Hänvisning av ärenden till utskott

Föredrogs och hänvisades
Motioner
1998/99:L6 och L7 till lagutskottet

7 § Förnyad bordläggning

Föredrogs men bordlades åter
Miljö- och jordbruksutskottets betänkande 1998/99: MJU7
Konstitutionsutskottets betänkande 1998/99: KU21
Lagutskottets betänkanden 1998/99: LU14 och LU15
Trafikutskottets betänkande 1998/99: TU6
Bostadsutskottets betänkanden 1998/99: BoU5–BoU7

8 § Bordläggning

Anmälades och bordlades
Skrivelse
1998/99:50 Meddelande om kommande förslag om ändring av reglerna för beskattning vid omstruktureringar

Prot. 1998/99:73
23 mars

*Svar på
interpellationer*

Motioner
med anledning av prop. 1998/99:95 Postal infrastruktur
1998/99:T13 av Marietta de Pourbaix-Lundin (m)
1998/99:T14 av Per-Richard Molén m.fl. (m)
1998/99:T15 av Sven Bergström m.fl. (c)
1998/99:T16 av Mikael Johansson m.fl. (mp)
1998/99:T17 av Dan Ericsson m.fl. (kd)

Justitieutskottets betänkanden
1998/99:JuU15 Drograttfylleri och sjöfylleri
1998/99:JuU16 EU-bedrägerier och korruption
1998/99:JuU17 Särskild utlänningskontroll
1998/99:JuU18 Chefsförsörjningen inom polisväsendet
1998/99:JuU19 Unga lagöverträdare

Näringsutskottets betänkanden
1998/99:NU6 Vissa näringspolitiska frågor
1998/99:NU8 Vissa energipolitiska frågor

Utbildningsutskottets betänkanden
1998/99:UbU5 Distansutbildning m.m.
1998/99:UbU6 Jämställdhetsfrågor inom utbildningsväsendet
1998/99:UbU7 Högskolefrågor

9 § Anmälan om interpellationer

Anmälades att följande interpellationer framställdes

den 23 mars

1998/99:220 av *Gun Hellsvik* (m) till justitieministern
Öresundsförbindelsen

den 22 mars

1998/99:221 av *Anne-Katrine Dunker* (m) till socialministern
Sexuella övergrepp mot barn
1998/99:222 av *Magnus Jacobsson* (kd) till näringsministern
Bengtssons

den 23 mars

1998/99:223 av *Michael Hagberg* (s) till näringsministern
Hamnpolitik
1998/99:224 av *Lars Hjertén* (m) till kulturministern
Regional försöksverksamhet inom kultursektorn

Interpellationerna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 13 april.

Anmäldes att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 19 mars

1998/99:474 av *Ulla Hoffmann* (v) till finansministern

Konsumentskydd på det finansiella området

1998/99:475 av *Ulla Hoffmann* (v) till statsrådet Lars-Erik Lövdén

Jämställdhet och kostnadsutjämning

1998/99:476 av *Chatrine Pålsson* (kd) till socialministern

Tandvård till personer med ätstörningar

den 22 mars

1998/99:477 av *Yvonne Oscarsson* (v) till statsrådet Maj-Inger Klingvall

Återbetalningsskyldighet för nyblivna pappor

1998/99:478 av *Yvonne Oscarsson* (v) till statsrådet Maj-Inger Klingvall

Föräldraledighet

1998/99:479 av *Tuve Skånberg* (kd) till statsrådet Ingegerd Wärnersson

Tätare betygsssteg

1998/99:480 av *Tuve Skånberg* (kd) till utrikesministern

Svenska diplomaters besök av Orient House i Jerusalem

1998/99:481 av *Amanda Grönlund* (kd) till försvarsministern

Kompensation till ungdomar som får ändrat inskrivningsbeslut

1998/99:482 av *Sten Tolgfors* (m) till finansministern

EMU-utanförskapet och politiskt inflytande

den 23 mars

1998/99:483 av *Lisbeth Staaf-Igelström* (s) till justitieministern

Rättshjälpen

1998/99:484 av *Lisbeth Staaf-Igelström* (s) till justitieministern

Brottsförebyggande Centrum i Värmland

1998/99:485 av *Marietta de Pourbaix-Lundin* (m) till jordbruksministern

Undersökning av strömmingsbeståndet

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll
tisdagen den 13 april.

11 § Anmälan om skriftliga svar på frågor

Anmäldes att skriftliga svar på följande frågor inkommit

den 19 mars

1998/99:436 av *Johan Lönnroth* (v) till statsministern

Forskarna och sekretessen

Svaren redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll
tisdagen den 23 mars.

12 § Kammaren åtskildes kl. 14.33.

Förhandlingarna leddes av andre vice talmannen.

Vid protokollet

LISBETH HANSING ENGSTRÖM

/Barbro Nordström

1 § Justering av protokoll.....	1
2 § Meddelande om frågestund.....	1
3 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer.....	1
4 § Svar på interpellation 1998/99:150 om polisresurserna i Stockholms län	2
Anf. 1 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s).....	2
Anf. 2 HELENA BARGHOLTZ (fp).....	3
Anf. 3 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s).....	4
Anf. 4 HELENA BARGHOLTZ (fp).....	5
Anf. 5 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s).....	5
Anf. 6 HELENA BARGHOLTZ (fp).....	6
Anf. 7 Justitieminister LAILA FREIVALDS (s).....	6
Meddelande om interpellationerna 1998/99:170, 103, 129, 161, 166 och 183	7
5 § Svar på interpellation 1998/99:174 om information om utländska spel och lotterier	7
Anf. 8 Statsrådet BRITTA LEJON (s)	7
Anf. 9 ROY HANSSON (m).....	8
Anf. 10 Statsrådet BRITTA LEJON (s)	9
Anf. 11 ROY HANSSON (m).....	10
Anf. 12 Statsrådet BRITTA LEJON (s)	10
Anf. 13 ROY HANSSON (m).....	11
6 § Hänvisning av ärenden till utskott	11
7 § Förnyad bordläggning.....	11
8 § Bordläggning.....	11
9 § Anmälan om interpellationer.....	12
10 § Anmälan om frågor för skriftliga svar.....	13
11 § Anmälan om skriftliga svar på frågor.....	13
12 § Kammaren åtskildes kl. 14.33.....	14